

ТОВАРИШ РОБКОРИ!
Пишіть до своєї сторінки
на фабриці, в майстерній, в
лабораторії, в школі і від
організації. Пишіть з усіх
угод і про всі!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБКОРИ!
Пишіть до своєї сторінки
на фабриці, в майстерній, в
лабораторії, в школі і від
організації. Пишіть з усіх
угод і про всі!

ТАКА ВЖЕ ПОЛІТИКА ПРОДАЖНИХ.

Під тим заголовком була поміщена редакційна стаття в Канадійському "Фармері" з дати 8 мая б. р. ч. 19. В тій статті редактор "Кан. Фармера" накінувся на безробітників, за те, що устроїли демонстрацію в Саскатуві, заявляючи, що не приймуть праці на фермі, коли їм не заплатять привілей менше \$50.00 у місяць, або оскільки ходять в іншу роботу, то по 50 центів на годину. Редактор "Кан. Фармера" ставить запит, на котрий і відповідно самі собі відповідає: "Чи однак в Канаді справді така біда й таке безробіття, щоб аж треба робити вулицю демонстрацію і таким способом звертати на нього увагу загальної властей? Це питання мусять з цією рішучістю заперечити. З огляду на окремі господарські умовин життя будувати справді в Канаді період часу, де безробітників багато знайти відповідну працю, а це значить головину в літній осені й зимою. Але говорити про брак праці в кінець квітня не має найменшої підстави. Навпаки, весною в Канаді відчувается брак робітників, так як фармери а огляду на короткий час мусять спійнитися з обрідкою пшав і потребувать до цього багато робітних рук. Хто справді хоче працювати, а не прийняв хоча безбідно волонтерства, або "робити політику", найде тут весною і літом зашле працю. А цього року умовин на ринку праці ще кращі, як в попередніх роках, позаяк правительству знайдено робітничу квоту до одної третини й замість великого числа поодиноких мушци, приїжджає тепер до Канади більше фермерських родин, що оселяють на власних господарствах. Великі отже головні демонстрації "безробітників" в ція теперішню пору цілком не на місяці й замість спійнуття вони мусять з природи річи викликати переговори публічної опінії в мірдаційних чиновників". Даліє писан редактор, що демонстрація "безробітників" в кінець квітня це проста провокація. Ринок не забув агадати про демонстрацію безробітних, яка була минулої зими в Едмонтоні, кажучи, що та демонстрація була "інспірованана" якоюсь невідомою рукою, котра зовсім ініцій цілком мала на оці, як поміч безробітних.

На кінець тої статті й іже пан редактор до українських робітників, щоби — стереліся всякого рода провокацій і щоби не давали себе уживати як сліпого оруддя до глупих авантур, що мають на цілі зіпсувати добре українське імя в Канаді. Правда, товариші робітники, що гарно пишуть редактору "Кан. Фармера". Недаром они писали в однім з попередніх чисел, що вони досі були кетскими лібералами, а тепер они вдариліся в груди і зробилісь добримі лібералами. Справді не довго доведеться стати на той їхній "добрий лібералізм". Передше они вступали проти робітників і робітничого руху, замаскувавшись, а відколи "они вдариліся в груди" то вже цілком явлено. Цікаво, чи редактор згодівся-б працювати на фермі за \$60.00 у місяць, а не за \$35.00 чи \$40.00, за яку то платив тепер робітники працюють на фермі? Писан пан редактор, що тепер в Канаді безробіття нема і що в Канаді добробут. Я працюю на західній дорозі то майже що дивачу як ідуть безробітні й просять куска хліба, шукаючи за працюю. Чи це а добробуту они рахують спійрається та сінарарські тайни в холоди і голоді? Так, в Канаді а добробут, але для тих панів, котрим служать редактор "Кан. Фармера". Добробут для робітників буде тоді, як вони всі будуть організовані, як будуть читати справді робітничу пресу і зрозуміють так, як зробили робітники і селяні в бувній царській Росії. Як робітники, котрі гинуть з голоду і холоду, немаючи де перестати ночі, німиються о працю і більшу платю або о кращі умовин праці, це каже редактор "К. Ф." "провокація". Після думки пана редактора виходить така, що ви безробітні гинуть з голоду, а най вас бо боронить німиються о працю, бо страдите чи властиво зіпсується сінно-жовтий агентам добре імя в Канаді. Думаю, що най більш цілком нічо недумаюча людина, яка прочитала ту статтю в "Канадійському Фармері", повинна зрозуміти, якими оборончними українського робітництва а редактори "Канадійського Фармера". Радава, Ман. Робітник.

голосних читаннях. Ще одно "Організований" дописувач пише, що — недавно в нас вибрали до заряду товариша, якого деякі члені не долюблюють і з того почалися в нас сварки. Оце вже бігме пробрехався дописувач, бо зараз цього в нас немає. Правда, в нас були свої часи часу такі члені, що тормосили організацією, самі нічо не робили, хоч всіх "критикували". Та ми з ними скоро справилися. Можливо, що саме отой "організований" дописувач і написав свій допис під напором чи впливом тих тормосників. Гадаю, коли-б писав правду, тоді був би й підписав своє правдиве імя під своїм дописом. І дарма, що підпис є "організований", коли від самого допису аж тхне неорганізованість. Треба менше слухати отих тормосників, більше пригадуватися організаційно-освітній праці, що в нас зараз ведеться, а тоді писати. Я впевнена, що тоді й допис а життя в наших організаціях був би більше до правди подібний. Тим більше тепер, коли ми саме розгорнули освітню працю на всіх ділянках. От і зараз відбуваем свої збори кожного місяця, всі члені заряду сходяться на свої засідання, маємо спільні читання по тижня, обмірковуємо й обговорюємо усякі організаційно-освітні справи то що. Правда, колись а головину в перших початках, в нас праця в людомому недомала, но зараз все йде спривно. М. Д., робітниця. Порт Артур, Онт.

Замкнули просвіту на колодку. Я працював в місцевості Вест Форт Вільям, Онт. поєрх півтора року. Там мав а нагоду ходити вечорами до У.Р.Д. Такого вечера не було, щоби а до У.Р.Д. не пішов. Хоч не раз був перемучений працюю, все таки хотіло мене зайти до У.Р.Д. Я знав, що кожного вечера щось мусять відбуватися там, як не мусять представляти то проба співу або й спілання читання. А вже наколи тріпачиться вільний вечер, посидяться товариші і починають дискусію на різні теми. Отак я познакомився а товаришами. Колиж я остан ввечері а ввійшов до У.Р.Д. Зліз а з поїзду і так собі подумав: — куди мені тепер піти? А тут ін одного знакогого немаю. Аж чуо 2 робітники говорять по українськи. Я приступив до них і попросив їх, чи не найшли би вони для мене станцію. А одні з них відповіли: — В мене самого є пшав. І так я вже познакомився з ними. Але я почав їх депо вшитуватися. Я хотів довідатися, що вони за люди. Чи є лу в Сулокайт ані організація, ані що їх. — Є Просвіта, сказало. — Купитися мені тут сидіти три дні, говорю до них. — Чого мається скажати, каже одні, в мене є книжок пшав, а дві батли горілки, тай будемо давати а ж до понеділка. Зараз я собі подумав, от чим вони интересують і до чого вони мене заохочують. Треба від них тікати. І а від них смішну, знайшов собі саміт станцію і там перебув аж до понеділка. Меце же скоріто піти вечером піднітяться, де та Просвіта, чи є хто в ній? Переходжу стрітот і дивляюсь за тою Просвітою. Баку якийсь високий будинок стоїть на конорі. Приходжу бліще него, в панше жовтимі буквачи, "Українське Читальне Просвіти". Заглядаю в середину, нема нікого. Вікна позаслонявані, двір на колодку заступів. І так а чезри три вечері переходив і кожного вечера булів двір на колодку заступів. Я собі й подумав — от спійть патріоти темним сном, хай там... Але пшав свої хазяйки, де а був на станції, чому нічого нема в Просвіті? А вона мені відповіла, що тепер піст на просвіту в Просвіті. Булі річні збори, то мало

не побілися, одні хочуть бути в заряді, й другі хочуть. Тепер а працюю на секції за дуже мариньку платю, за 30 цт на годину. Мені сумно живеться між тими онтерійськими горами та лісами. Одинокою розрадою є мені моя газета "Укр. Роб. Вісти". І. Мелькота. Су Лукавт, Онт. ВЕЛИЧАВІЯ КОНЦЕРТ. В неділю, 28 квітня відбувся величавий концерт в Укр. Роб. Домі в Солборі, Онт. В концерті взяли участь всі робітничі організації, що гуртуються при У.Р.Д. Концерт відкрила етарша мацолінова орхестра діточим "Інтернаціоналом". Вступне слово вихолосив голова концерту тов. І. Сорока, а зясувочуи вкортот діяльність робітничих організацій за минулих пару років. Даліє мацолінова орхестра грала декілька музичних творів. Гра вшала адоволяючо, зацо пшавката пшав оцесками. Посередній програми забрав слово тов. І. Столяков. У своїй промові переповнів він розвиток і діяльність робітничо-фермерських організацій, як також на прішійній завітван пріступити до сплати доггу, що тягнуть ще на Укр. Роб. Домі. Опісля пріступлено до колекції а зложили свої жертви слідуочи робітничі і робітниця: Видлі Жінської \$25.00; по \$10.00: Видлі Секції Молоді, І. Столяков, В. Голанц, Д. Чорняк; по \$5.00: П. Провіт, Т. Матійчук, І. Сорока, Ф. Марчеський, Ф. Дебрий, І. Великий, В. Олійник, П. Давчеський, Н. Рогожницький, М. Токуч, В. Гуцулак, П. Бернат, М. Занів, М. Фірош, Н. Антонович, І. Безкровний, О. Малін, Д. Слободяк, І. Прокурив, В. Куцалін, І. Боюк, П. Голанц, Е. Павук, І. Новіцький, М. Загаєв, Н. Ткач, С. Столярчук, Ю. Гринч, С. Сухомі, Ю. Іванів, А. Ладик; по \$3.00: І. Біліньский, С. Біліньский; по \$2.00: Веліньский, М. Дерій, М. Майчас, К. Провіт, І. Варус, П. Глазу, М. Гладій, П. Пасинник, М. Павук, М. Вівар, Матял, Ф. Прокопчук, Г. Бушчеський, М. Тихонук \$1.50; по \$1.00: Чибіанин, П. Поповіч, М. Поповіч, П. Прідон, Керій, М. Сухомі; вільно колекції \$10.03; прі двірвах зібрано \$32.07. Разом \$301.60. Всім жертвовацям висказує ширшу подяку. О. Малін, фінансовий секретар. Солборі, Онт.

ОТАК ВИРОБЛЯЄТЬСЯ ГАЗЕТНИЙ ПАПІР.

Майже кожному читачеві "У.Р.В." відомо, що в Канаді й Злучених Державах виробляють газетний папір з дерева. На папір уживають м'якого, трьох-гатунокового дерева, а саме: сосни, ялиці й тополі. Одначе найліпшої якості газетний папір є з сосни (спрусе), а ле тому, що сосна є досить дороге дерево, то мійвають ялиці й тополі. Тепер буде цікаво довідатися, через який процес те дерево мусять переходити, закі перетворюється в папір. Перше всего треба сказати, що папір і побудовані так само як і інші фабрики. З одного кінця доставляють сирій матеріал, дерево, а з другого кінця виходить готовий продукт. До першого, так званого "мудруму", привозять з лісів дерево різної довжини, де його пшавля на короткі кавалики, а опісля адирають з нього кору відповідними до цього гмбарками. Попилене, чисте від кори, дерево тягнуть ланчи до мідна (грайдер руму) і там його мелять. Змелене дерево має вигляд добре звареної каші. Ця змелена маса (папа) пшав каналлами на широке розміром сито, при помочи якого відділюють трістки в один бік, а змелену масу помпи тягнуть до іншого руму. В цім румі ще раз пускають цю папу на густі сита, відділюючи її від менших трісточок. А з відсі знову тягнуть помпи до так званих міксерів. До цієї папи в міксерах додають ще деяких хемічних складників, як сірки, галузу голубої фарби і навіть маду чистину корювачого молока. Крім цього треба агадати, що змелена папа ще з млина має в собі око до 75% води. В міксерах папу з ріжними тими складниками перемішують і відсі помпи тягнуть в відповідними румами вже впріст на пейпер машину. На машині є встановлений бресонний скрін, на який паде й розливається папа. Цей скрін крутиться по валках у відсі широкоту, що сосна є досить дороге дерево, то мійвають ялиці й тополі. Тепер буде цікаво довідатися, через який процес те дерево мусять переходити, закі перетворюється в папір. Перше всего треба сказати, що папір і побудовані так само як і інші фабрики. З одного кінця доставляють сирій матеріал, дерево, а з другого кінця виходить готовий продукт. До першого, так званого "мудруму", привозять з лісів дерево різної довжини, де його пшавля на короткі кавалики, а опісля адирають з нього кору відповідними до цього гмбарками. Попилене, чисте від кори, дерево тягнуть ланчи до мідна (грайдер руму) і там його мелять. Змелене дерево має вигляд добре звареної каші. Ця змелена маса (папа) пшав каналлами на широке розміром сито, при помочи якого відділюють трістки в один бік, а змелену масу помпи тягнуть до іншого руму. В цім румі ще раз пускають цю папу на густі сита, відділюючи її від менших трісточок. А з відсі знову тягнуть помпи до так званих міксерів. До цієї папи в міксерах додають ще деяких хемічних складників, як сірки, галузу голубої фарби і навіть маду чистину корювачого молока. Крім цього треба агадати, що змелена папа ще з млина має в собі око до 75% води. В міксерах папу з ріжними тими складниками перемішують і відсі помпи тягнуть в відповідними румами вже впріст на пейпер машину. На машині є встановлений бресонний скрін, на який паде й розливається папа. Цей скрін крутиться по валках у відсі широкоту, що сосна є досить дороге дерево, то мійвають ялиці й тополі. Тепер буде цікаво довідатися, через який процес те дерево мусять переходити, закі перетворюється в папір. Перше всего треба сказати, що папір і побудовані так само як і інші фабрики. З одного кінця доставляють сирій матеріал, дерево, а з другого кінця виходить готовий продукт. До першого, так званого "мудруму", привозять з лісів дерево різної довжини, де його пшавля на короткі кавалики, а опісля адирають з нього кору відповідними до цього гмбарками. Попилене, чисте від кори, дерево тягнуть ланчи до мідна (грайдер руму) і там його мелять. Змелене дерево має вигляд добре звареної каші. Ця змелена маса (папа) пшав каналлами на широке розміром сито, при помочи якого відділюють трістки в один бік, а змелену масу помпи тягнуть до іншого руму. В цім румі ще раз пускають цю папу на густі сита, відділюючи її від менших трісточок. А з відсі знову тягнуть помпи до так званих міксерів. До цієї папи в міксерах додають ще деяких хемічних складників, як сірки, галузу голубої фарби і навіть маду чистину корювачого молока. Крім цього треба агадати, що змелена папа ще з млина має в собі око

до 75% води. В міксерах папу з ріжними тими складниками перемішують і відсі помпи тягнуть в відповідними румами вже впріст на пейпер машину. На машині є встановлений бресонний скрін, на який паде й розливається папа. Цей скрін крутиться по валках у відсі широкоту, що сосна є досить дороге дерево, то мійвають ялиці й тополі. Тепер буде цікаво довідатися, через який процес те дерево мусять переходити, закі перетворюється в папір. Перше всего треба сказати, що папір і побудовані так само як і інші фабрики. З одного кінця доставляють сирій матеріал, дерево, а з другого кінця виходить готовий продукт. До першого, так званого "мудруму", привозять з лісів дерево різної довжини, де його пшавля на короткі кавалики, а опісля адирають з нього кору відповідними до цього гмбарками. Попилене, чисте від кори, дерево тягнуть ланчи до мідна (грайдер руму) і там його мелять. Змелене дерево має вигляд добре звареної каші. Ця змелена маса (папа) пшав каналлами на широке розміром сито, при помочи якого відділюють трістки в один бік, а змелену масу помпи тягнуть до іншого руму. В цім румі ще раз пускають цю папу на густі сита, відділюючи її від менших трісточок. А з відсі знову тягнуть помпи до так званих міксерів. До цієї папи в міксерах додають ще деяких хемічних складників, як сірки, галузу голубої фарби і навіть маду чистину корювачого молока. Крім цього треба агадати, що змелена папа ще з млина має в собі око до 75% води. В міксерах папу з ріжними тими складниками перемішують і відсі помпи тягнуть в відповідними румами вже впріст на пейпер машину. На машині є встановлений бресонний скрін, на який паде й розливається папа. Цей скрін крутиться по валках у відсі широкоту, що сосна є досить дороге дерево, то мійвають ялиці й тополі. Тепер буде цікаво довідатися, через який процес те дерево мусять переходити, закі перетворюється в папір. Перше всего треба сказати, що папір і побудовані так само як і інші фабрики. З одного кінця доставляють сирій матеріал, дерево, а з другого кінця виходить готовий продукт. До першого, так званого "мудруму", привозять з лісів дерево різної довжини, де його пшавля на короткі кавалики, а опісля адирають з нього кору відповідними до цього гмбарками. Попилене, чисте від кори, дерево тягнуть ланчи до мідна (грайдер руму) і там його мелять. Змелене дерево має вигляд добре звареної каші. Ця змелена маса (папа) пшав каналлами на широке розміром сито, при помочи якого відділюють трістки в один бік, а змелену масу помпи тягнуть до іншого руму. В цім румі ще раз пускають цю папу на густі сита, відділюючи її від менших трісточок. А з відсі знову тягнуть помпи до так званих міксерів. До цієї папи в міксерах додають ще деяких хемічних складників, як сірки, галузу голубої фарби і навіть маду чистину корювачого молока. Крім цього треба агадати, що змелена папа ще з млина має в собі око

З цих валів виходить вже сухий папір на інші ваги, які його прасують і зарозом на окремих валках анивають у грубі зові. Потім це раз переаивають, а переаивачи, розрубують і анивають у такі зові, на які є замовлення. Даліє цю зові качають до так званого фініш руму, де їх шильно анивають у грубий папер, адирають у гарні висцалюють до компанійних магазинів, або впріст до різних видавців газет. Ось так і виробляється газетний папір. Треба ще тут агадати, що все це відноситься лише виключно до газетного паперу. А всякий інший папір, як папірки до курення, папір до анивання, грубий папір, то-по виробляють майже так само лише де-що у відмінній формі. Форт Френсес, Онт. П.

І ЧОМУ-Б ТО НЕ ПИСАТИ ПРАВДИ?

На сторінках "У.Р.В." з дня 7 квітня ч. 54. є допис п. н. "А так робити не треба". У дописові тому якийсь "організований" підпис рад замість що-до праці в тутешньому відді Жінсекції і ТУРФДімі. На всі ті заміти я подібно дати відповідь. І так: "організований" дописувач каже, що наш відділ за мало працює над придбанням нових членків до організації. Звичайно, в таких випадках найкраще було-б пошувати від себе. І я спитала-б отого дописувача, скільки він саме а його товаришкото придбали членків для організації? Й м радо выадиле-б за висповання добрих думок чи плянів, коли-б отой товариш був бодай раз показався а ними на наших мітінгах. Кожий свідомий робітник в нас знає, що коли освітня праця у відділі ТУРФДімі йде добре, то й вона є наладнана у відділах Жінсекції, Секції Молоді, а то й в Р.З.Т. Не має праці в головному відділі, тоді й буде чимало недостатків і в других братніх організаціях. Дописувач "організації"

твердить, що наш Жінвідділ ще й досі не навчився правильно переводити свої мітінги. Не знаю на чому спирається оте спостереження "організованого". Гадаю, що воно значайно повинно йти організованою доррою. Бачить отой "організований", що у Жінвідділі йде праця не так як повинна, треба тоді справити на правильний шлях, треба заглянути бодай одні раз на наш мітінг і выказати де і в чому є наш похибки. Чи так? Тимчасом цього немає. Не бачить і того дописувач, бо в нас є зараз добрий інструктор, який не тільки в нас, але й по інших відділах наших організацій стежить за правильністю в організаційно-освітній праці. Ми проводимо голосне читання на наших мітінгах, читаємо гуртом статті з журналу "Робітниця", вивчаємо питання робітничого визвольного руху, буваємо й на читаннях в Укр. Роб. Домі, що відбуваються там кожного неділі. Дивно тільки, що отой дописувач "організований" не дабає всего того. Ценьо й самий не будає на тих

ЗВІТ З ГУРТОВОГО ЧИТАННЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Присмо всі гуртки, що в травні перечитували й дискусували статті в "Укр. Роб. Вісти", витяти цю картку, вивполнити запитання й заслати до нашої редакції.

- 1. Назва місцевости
- 2. Яке число слухачів
- 3. Імя і назвиско мобілізатора-читальника
- 4. В яких днях прочитувано "Укр. Роб. Вісти"
- 5. Скільки чисел "У.Р.В." прочитувано
- 6. Які статті прочитувано
- 7. Найкращіє дискусували над такими статтями:
- 8. Найкраще слухачам подобаліся такі статті:
- 9. В часі дискусії слухачі висловлювали такі свої бажанії до змісту "У.Р.В.":
- 10. Найголовніші перешкови в гуртовому читанні були такі:

ГОТОВИМОСЯ СПЛАТИТИ ДОВГ У.Р.Д.

Довг, який тягнуть на Українському Робітничому Домі у Венкувері, Б. К. вносить \$14,762.00. Ці гроші позичено в українських робітників на 3%. Деякі товариші поначили гроші без проценту. На самих початках цього року багато наших позичників найшлися без праці, що й заставило їх відбирати назад свої позички. Для організації тоді було тяжко боротися а фінансами, бо треба було ще поважної суми грошей заплатити компаніям за різні річи до будинку і в той самий час віддати своїм позичкам гроші. Але і ці труднощі побороно. До того найбільше прилучилися українські робітники а Павел Ривер, Б. К., позичаючи в прикру хвилі по \$600.00. Приготовлялися до такого важкого діла, як сплата доггу, комітет в першу чергу закликає всіх членів нашої організації до активній організації праці, щоби ми своїми спільними силами змогли до кінця цього року зменшити наш довг на половину. Зробити це дуже легко, тільки треба більше охоти та спільного діланія. Комітет, який анимається сплатою доггу, бере на увагу хоч би й те, що ми

нулого року ми всіли зібрати самих добровільних жертв а \$6,222.55, то цього року при помочи вже свого дому ми повинні цю суму перевищити. Хай цих кількя рідків буде для нас українських робітників і робітниць у Венкувері і цілій Бритній Колонії відповідною відготовкою до надходячої кампанії, яка розпочнеться в літніх місяцях ще цього року. Жертви на сплату доггу У.Р.Д. насіли з таких місцевостей: Венкувер, Б. К., П. Перейма \$30.00; по \$10.00: А. Зурбрий, В. Тарнаський, Робертсон енд Гекет; по \$5.00: П. Зарубайко, І. Мітляньский, М. Мокрий, М. Гладий, Н. Павлик; Гордон енд Сон \$1.00. Разом \$86.00. Відліл Р.З.Т. а Кімберлей, Б. К. \$38.00; Н. Бачинський \$10.50. Разом \$48.50 Павел Ривер, М. Герус \$5.00. Всім жертвовацям комітет складає товариську подяку. За комітет сплати доггу: А. Вільзон, секр. Венкувер, Б. К. Товариші! Відновляйте перерядлату на "Укр. Роб. Вісти"! Не забувайте про пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей"!